DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

2. december 2004 *

I sag C-226/03 P,

angående appel i henhold til artikel 56 i Domstolens statut, iværksat den 22. maj 2003,

José Martí Peix SA, Huelva (Spanien), ved avocats J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier og D. Domínguez Pérez,

appellant,

den anden part i appelsagen:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved S. Pardo Quintillán, som befuldmægtiget, og avocat J. Guerra Fernández, og med valgt adresse i Luxembourg,

* Processprog: spansk.

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne J.-P. Puissochet og N. Colneric (refererende dommer),

generaladvokat: A. Tizzano
justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Múgica Azarmendi,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 10. juni 2004,

efter at der er afgivet indlæg af parterne,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 7. september 2004,

afsagt følgende

Dom

1 I appelskriftet har selskabet José Martí Peix SA (herefter »appellanten«) nedlagt påstand om ophævelse af den dom, der blev afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 13. marts 2003, José Martí Peix mod Kommissionen (sag

T-125/01, Sml. II, s. 865, herefter »den appellerede dom«), hvorved Retten frifandt Kommissionen for appellantens påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 19. marts 2001 om nedsættelse af den støtte, der var ydet appellanten i 1991 til et projekt for stiftelse af et blandet spansk-angolansk selskab, der skulle drive fiskeri, og hvorved Kommissionen pålagde appellanten at tilbagebetale 639 520 EUR til den (herefter »den anfægtede beslutning«).

Retsforskrifter

2 Artikel 44, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 4028/86 af 18. december 1986 om fællesskabsforanstaltninger til forbedring og tilpasning af fiskeri- og akvakulturstrukturerne (EFT L 376, s. 7) bestemmer:

»I tidsrummet for Fællesskabets intervention skal den myndighed eller det organ, der er udpeget hertil af den pågældende medlemsstat, på Kommissionens anmodning tilsende denne alle bevisdokumenter og andre dokumenter, hvoraf det fremgår, at de finansielle eller andre betingelser, som er fastsat for hvert enkelt projekt, er opfyldt. Kommissionen kan efter fremgangsmåden i artikel 47 beslutte, at støtten skal suspenderes, nedsættes eller bortfalde:

— hvis projektet ikke gennemføres som planlagt, eller

— hvis visse af de fastsatte betingelser ikke er opfyldt, eller

— hvis modtageren i strid med de oplysninger, der er indeholdt i hans ansøgning, og som er gengivet i beslutningen om ydelse af støtte, ikke inden et år fra meddelelsen af denne beslutning påbegynder arbejdet, eller hvis han ikke inden udløbet af denne frist har stillet tilstrækkelige garantier for projektets gennemførelse, eller

— hvis modtageren ikke fuldfører arbejdet senest to år efter dets påbegyndelse, bortset fra tilfælde af force majeure.

Beslutning herom meddeles den pågældende medlemsstat samt støttemodtageren.

Kommissionen tilbagesøger de beløb, hvis udbetaling ikke var eller ikke længere er berettiget.«

3 Artikel 1 og 3 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312, s. 1) bestemmer:

»*Artikel 1*

1. Med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser vedtages der generelle regler for ensartet kontrol og for administrative foranstaltninger og sanktioner i forbindelse med uregelmæssigheder vedrørende fællesskabsretten.

2. Som uregelmæssighed betragtes enhver overtrædelse af en fællesskabsbestemmelse, som kan tilskrives en økonomisk beslutningstagers handling eller undladelse, der skader eller kunne skade De Europæiske Fællesskabers almindelige budget eller budgetter, der forvaltes af De Europæiske Fællesskaber, enten ved formindskelse eller bortfald af indtægter, der stammer fra de egne indtægter, der opkræves direkte for Fællesskabernes regning, eller ved afholdelse af en uretmæssig udgift.

[...]

Artikel 3

1. Forældelsesfristen for retsforfølgning er fire år fra det tidspunkt, hvor den i artikel 1, stk. 1, omhandlede uregelmæssighed fandt sted. Der kan imidlertid i reglerne for bestemte sektorer fastlægges en kortere frist, som dog ikke kan være mindre end tre år.

Hvad angår vedvarende eller gentagne uregelmæssigheder regnes forældelsesfristen fra den dag, da uregelmæssigheden er ophørt. For de flerårige programmers vedkommende løber forældelsesfristen indtil programmets endelige afslutning.

Forældelsesfristen for retsforfølgning afbrydes af enhver handling fra den kompetente myndigheds side, som den pågældende gøres bekendt med, og som vedrører undersøgelse eller retsforfølgning af uregelmæssigheden. Efter hver afbrydelsen løber forældelsesfristen videre.

Forældelsen indtræder dog senest den dag, da en frist, der er dobbelt så lang som forældelsesfristen, udløber, uden at den kompetente myndighed har pålagt en sanktion, undtagen i de tilfælde, hvor den administrative procedure er suspenderet i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1.

[...]«

Faktiske omstændigher

4 De omstændigheder, der lå til grund for sagen ved Retten i Første Instans, er beskrevet på følgende måde i den appellerede doms præmis 11-34:

»11 I oktober 1991 indgav [appellanten] via de spanske myndigheder en ansøgning til Kommissionen om finansiel fællesskabsstøtte. Ansøgningen var indgivet i henhold til forordning nr. 4028/86 i forbindelse med et projekt for stiftelse af et blandet spansk-angolansk selskab, der skulle drive fiskeri. I projektet var det forudsat, at tre fartøjer, Pondal, Periloja og Sonia Rosal, skulle overføres til det blandede selskab, der var stiftet af sagsøgeren, det portugisiske selskab Iberpesca — Sociedades de Pesca Ltda og en angolansk selskabsdeltager, Empromar N'Gunza, med henblik på at drive fiskeri.

12 Ved beslutning af 16. december 1991 (herefter »støttebeslutningen«) tildelte Kommissionen det i foregående præmis nævnte projekt (projekt SM/ESP/17/91, herefter »projektet«) en fællesskabsstøtte på maksimalt 1 349 550 ECU. Det var

i denne beslutning forudsat, at Kongeriget Spanien skulle supplere fællesskabsstøtten med en støtte på 269 910 ECU.

13 I november 1992 blev det blandede selskab Ibermar Empresa de Pesca Ltda stiftet og registreret i Luanda, Angola. I december 1992 blev det blandede selskabs tre fartøjer registreret i Luandas havn.

14 Ved beslutning af 12. maj 1993 vedtog Kommissionen på begæring af sagsøgeren en beslutning om ændring af støttebeslutningen. Ændringen bestod i, at selskabsdeltageren fra tredjelandet, Empromar N'Gunza, blev erstattet af selskabet Marang, Pesca og Industrias de Pesca Ltda.

15 Den 18. maj 1993 modtog Kommissionen gennem de spanske myndigheder en anmodning om udbetaling af den første rate af støtten. Anmodningen var dateret den 10. maj 1993. Anmodningen var vedlagt en række dokumenter og erklæringer vedrørende stiftelsen af det blandede selskab, vedrørende registreringen af fartøjerne i Luandas havn, deres slettelse af Fællesskabets fortegnelse og vedrørende opnåelsen af de fornødne fiskerilicenser.

16 Den 24. juni 1993 udbetalte Kommissionen 80% af støtten.

17 Den 20. maj 1994 fremsendte sagsøgeren en anmodning til de spanske myndigheder om udbetaling af den resterende del af støtten. Anmodningen var

ledsaget af den første rapport om aktiviteterne i perioden mellem den 20. april 1993 og den 20. april 1994. I rapporten var det bl.a. anført:

»Vores langsigtede mål har måttet ændres som følge af, at Pondal forliste den 20. juli 1993. Vi har øjeblikkeligt anmodet de kompetente fiskerimyndigheder i Angola om, at Pondal erstattes med et andet fartøj i vores flåde, men i skrivende stund har vi endnu ikke fået tilladelse hertil.«

18 Kommissionen modtog den i den foregående præmis omhandlede anmodning den 7. september 1994 og udbetalte den resterende del af støtten den 14. september 1994.

19 Den 6. november 1995 modtog Kommissionen den anden periodiske rapport. Rapporten var dateret den 19. juni 1995 og omfattede perioden mellem den 20. maj 1994 og den 20. maj 1995. I rapporten var det anført, at fartøjet Pondal var forlist den 20. juli 1993, ligesom rapporten omtalte problemerne i forbindelse med, at det pågældende fartøj skulle erstattes med et andet fartøj, som følge af de angolanske myndigheders langsommelige sagsbehandling.

20 Da Kommissionen ikke modtog den tredje periodiske rapport vedrørende aktiviteterne, anmodede den ved skrivelse af 20. december 1996 de spanske myndigheder om nærmere oplysninger. De spanske myndigheder svarede i skrivelse af 22. januar 1997, at rapporten var under udarbejdelse.

21 Den 20. februar 1997 modtog de spanske myndigheder en skrivelse fra sagsøgeren. Skrivelsen var dateret den 31. januar 1997 og henviste til de problemer i forbindelse med driften af de blandede selskab, der var forbundet

med de krav, den angolanske selskabsdeltager gjorde gældende. Sagsøgeren anmodede om, at der som følge af disse problemer blev foretaget en ændring af tredjeland for så vidt angik fartøjerne Periloja og Sonia Rosal. I skrivelsen gjorde sagsøgeren opmærksom på, at de pågældende to fartøjer var blevet overført til det blandede selskab Peix Camerún SARL, og anmodede om tilladelse til at fremsende den tredje periodiske rapport i relation til sidstnævnte selskab.

22 Ved skrivelse af 4. februar 1997, indgået til Kommissionen den 5. marts 1997, fremsendte de spanske myndigheder sagsøgerens anmodninger til Kommissionen, ledsaget af den relevante dokumentation. Myndighederne erklærede heri, at de stillede sig imødekommende over for de pågældende anmodninger.

23 Den 4. april 1997 svarede Kommissionen de spanske myndigheder, at den tredje periodiske rapport over aktiviteterne burde have været fremsendt i september 1996, og at den pågældende rapport følgelig burde have været fremsendt i forlængelse af de foregående rapporter og ikke under de nye omstændigheder, sagsøgeren havde redegjort for.

24 Ved skrivelse af 18. juni 1997 anmodede Kommissionen de spanske myndigheder om at få tilsendt den tredje periodiske rapport over aktiviteterne hurtigst muligt.

25 I september 1997 modtog Kommissionen den tredje periodiske rapport over aktiviteterne. Rapporten omfattede perioden mellem den 20. maj 1995 og den 20. maj 1996. I rapporten henvistes der til, at den angolanske selskabsdeltagers adfærd havde været til hinder for en normal fortsættelse af fiskerivirksomheden. Det anførtes i rapporten, at de seneste landinger af fisk fra Angola havde fundet sted i marts 1995, og at EF-selskabsdeltagerne som følge af ovennævnte adfærd

havde besluttet at sælge deres andele i det blandede selskab til den angolanske selskabsdeltager og at købe de fartøjer, projektet vedrørte. I rapporten var det endelig anført, at efter købet af fartøjerne havde sagsøgeren overført dem til en havn i Nigeria, hvor de var blevet repareret indtil 1996.

26 Ved skrivelse af 6. marts 1998 fremsendte sagsøgeren efter anmodning af 26. februar 1998 fra de spanske myndigheder yderligere oplysninger vedrørende projektets gennemførelse. I skrivelsen var det anført, at det blandede selskabs fartøjer havde forladt angolansk farvand i løbet af de fire første måneder af 1995. Det fremgik af de dokumenter, der var vedlagt som bilag til skrivelsen, at rederne i Fællesskabet havde overdraget deres andele i det blandede selskab til den angolanske selskabsdeltager den 3. februar 1995.

27 Ved skrivelse af 26. juni 1998 anmodede Kommissionen de spanske myndigheder om nærmere oplysninger vedrørende projektet. Som svar på denne skrivelse fremsendte myndighederne den 2. juli 1998 sagsøgerens skrivelse af 6. marts 1998 til Kommissionen.

Den administrative procedure

28 I skrivelse af 26. juli 1999 stilet til sagsøgeren og de spanske myndigheder meddelte generaldirektøren for Kommissionens Generaldirektorat »Fiskeri« (GD XIV), at Kommissionen i overensstemmelse med artikel 44, stk. 1, i forordning nr. 4028/86 havde besluttet at nedsætte den støtte, der oprindelig var ydet projektet, idet det blandede selskab i modsætning til, hvad der kræves i henhold til forordning nr. 4028/86 og forordning nr. 1956/91, ikke havde udnyttet de fiskeressourcer i tredjelandet, der var nævnt i støttebeslutningen, i tre år. Med hensyn til fartøjet Pondal var det i skrivelsen anført, at det af de dokumenter, Kommissionen havde modtaget, kunne udledes, at fartøjet havde drevet fiskeri fra den 20. april 1993 til den 20. juli 1993, hvor det forliste, dvs. i tre måneder, hvilket begrundede, at støtten blev nedsat med 160 417 ECU. I skrivelsen tilføjedes det imidlertid, at Kommissionens beregning var betinget af,

at Kommissionen modtog oplysninger, hvorved det bevistes, at det pågældende forlis havde udgjort force majeure. Med hensyn til fartøjerne Periloja og Sonia Rosal anførtes det, at det fremgik af oplysninger, som Kommissionen rådede over, at de to fartøjer havde drevet fiskeri i angolansk farvand for det blandede selskab i perioden mellem den 20. april 1993 og den 20. april 1994 og mellem den 20. maj 1994 og den 3. februar 1995, hvor sagsøgeren solgte sine andele i det pågældende selskab, dvs. i en periode på i alt 21 måneder, hvilket begrundede, at støtten blev nedsat med 114 520 ECU. Den påtænkte nedsættelse udgjorde således i alt 274 937 ECU, hvilket beløb Kommissionen agtede at kræve tilbagebetalt fra sagsøgeren, idet sagsøgeren tidligere havde fået udbetalt hele støttebeløbet. I skrivelsen tilføjedes det, at såfremt Kommissionen ikke modtog et formelt samtykke til den foreslåede løsning inden for en frist på 30 dage, ville Kommissionen fortsætte proceduren for nedsættelse.

29 Den 5. oktober 1999 fremsendte sagsøgeren sine bemærkninger vedrørende Kommissionens skrivelse af 26. juli 1999 til Kommissionen. Heri fremkom sagsøgeren med nærmere oplysninger, som skulle godtgøre, at fartøjet Pondals forlis udgjorde force majeure, ligesom det sagsøgende selskab anførte, at det havde forsøgt at erstatte de pågældende fartøj med et andet fartøj i sin flåde, men at dette havde være umuligt som følge af de angolanske myndigheders holdning. Med hensyn til fartøjerne Periloja og Sonia Rosal forklarede sagsøgeren, at de problemer, den angolanske selskabsdeltager havde givet anledning til, havde tvunget sagsøgeren til at overføre de pågældende fartøjers aktiviteter til camerounsk farvand. Sagsøgeren præciserede, at denne ændring var blevet bragt til de spanske myndigheders kundskab i januar 1997. Sagsøgeren understregede, at de formaliteter, der var nødvendige med henblik på stiftelsen og driften af det blandede selskab, var blevet afsluttet, og at selskabets aktiviteter i første række havde til formål at forsyne Fællesskabets marked.

30 Den 9. november 1999 blev der afholdt et møde mellem Kommissionen og sagsøgeren.

31 Efter dette møde fremsendte sagsøgeren den 18. februar 2000 bemærkninger til Kommissionen, hvori sagsøgeren påberåbte sig, at de omstændigheder, Kommissionen havde omtalt, var forældede, ligesom Kommissionen ifølge sagsøgeren havde tilsidesat princippet om påpasselighed og om god forvaltningsskik.

32 Ved skrivelse af 25. maj 2000 til sagsøgeren og de spanske myndigheder anførte generaldirektør Smidt, Kommissionens GD »Fiskeri«, at det fremgik af de dokumenter, sagsøgeren havde fremsendt den 5. oktober 1999, at fartøjet Pondal var forlist den 13. januar 1993 og ikke den 20. juli 1993, således som sagsøgeren indtil da havde oplyst over for Kommissionen, og at den omstændighed, at det pågældende forlis ikke var nævnt i den anmodning om udbetalingen af den første rate af støtten, som sagsøgeren havde indgivet i maj 1993, og at det i den første og den anden periodiske rapport over det blandede selskabs virksomhed var anført, at forliset havde fundet sted den 20. juli 1993, udgjorde uregelmæssigheder, som begrundede, at den del af støtten, der vedrørte det pågældende fartøj, blev ophævet. Da denne del af støtten udgjorde 525 000 ECU, og da Kommissionen bekræftede det synspunkt, den var fremkommet med den 26. juli 1999 vedrørende det blandede selskabs øvrige to fartøjer, påtænkte Kommissionen i henhold til skrivelsen at nedsætte støtten med i alt 639 520 ECU. I skrivelsen bestred Kommissionen ligeledes sagsøgerens bemærkninger, hvorefter de påtænkte foranstaltninger vedrørende nedsættelse og tilbagebetaling var forældede. Kommissionen anførte, at såfremt sagsøgeren ikke inden for en frist på 30 dage erklærede sig indforstået med den foreslåede løsning eller fremsendte oplysninger, som kunne begrunde, at Kommissionen ændrede synspunkt, ville Kommissionen fortsætte procedurerne for nedsættelse og tilbagebetaling.

33 Den 10. juli 2000 fremsendte sagsøgeren sine bemærkninger vedrørende Kommissionens skrivelse af 25. maj 2000 til Kommissionen. Heri anførte sagsøgeren i det væsentlige med hensyn til fartøjet Pondal, at det var forlist den 13. januar 1993, men at det først var blevet slettet af det angolanske register den 20. juli 1993, hvilket forklarede, at forliset ikke var nævnt i anmodningen om udbetaling af den første rate af støtten, og at det var sidstnævnte dato, der var

henvist til i den første periodiske rapport. Med hensyn til de øvrige fartøjer gjorde sagsøgeren gældende, at det var bevist, at sagsøgeren havde meddelt ændringen af tredjelandet til de spanske myndigheder i januar 1997. Det sagsøgende selskab anførte ligeledes, at det havde været i god tro.

34 Den 19. marts 2001 vedtog Kommissionen en beslutning, hvorefter den støtte, der blev ydet projektet, blev nedsat til 710 030 EUR, ligesom Kommissionen krævede, at sagsøgeren tilbagebetalte 639 520 EUR til Kommissionen [...].«

Den appellerede dom

5 Ved stævning indleveret den 8. juni 2001 til Rettens Justitskontor anlagde appellanten sag mod Kommissionen med påstand om annullation af den anfægtede beslutning i medfør af artikel 230 EF.

6 I den appellerede dom frifandt Retten Kommissionen.

7 I den appellerede doms præmis 81-95 tog Retten stilling til appellantens anbringende, hvorefter de faktiske omstændigheder var forældede i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 2988/95:

»81 Hvad for det første angår de faktiske omstændigheder vedrørende fartøjet Pondals forlis bemærkes, at den uregelmæssighed, der med rette er fastslået i den anfægtede beslutning, består i, at sagsøgeren i første omgang skjulte, at

fartøjet var forlist, og derefter meddelte en fejlagtig dato for forliset. De handlinger, der foreholdes sagsøgeren i relation til fartøjet Pondals forlis, må anses for en vedvarende uregelmæssighed som omhandlet i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, i forordning nr. 2988/95, idet de har samme indhold, nemlig sagsøgerens tilsidesættelse af sin forpligtelse til oplysning og loyalitet med hensyn til forliset. I henhold til den nævnte bestemmelse må det derfor for så vidt angår uregelmæssigheden med hensyn til fartøjet Pondal antages, at forældelsesfristen er begyndt at løbe »fra den dag, hvor uregelmæssigheden er ophørt«.

82 I denne forbindelse bemærkes nærmere, at selv om sagsøgeren gjorde opmærksom på, at fartøjet Pondal var forlist, i den første periodiske rapport fra det blandede selskab, der blev tilstillet de spanske myndigheder den 20. maj 1994, var det, som sagsøgeren indrømmede i retsmødet, først i den skrivelse af 5. oktober 1999, der indeholdt sagsøgerens kommentarer til Kommissionens skrivelse af 26. juli 1999, at sagsøgeren for første gang meddelte Kommissionen den korrekte dato for forliset, dvs. den 13. januar 1993, og ikke den 20. juli 1993, som sagsøgeren havde nævnt indtil da. Den uregelmæssighed, der er forbundet med sagsøgerens tilsidesættelse af sin forpligtelse til oplysning og loyalitet med hensyn til fartøjet Pondals forlis, må herefter antages at være ophørt den 5. oktober 1999. Sagsøgeren kan derfor ikke med føje påberåbe sig, at de faktiske omstændigheder, der i den anfægtede beslutning er fastslået i relation til dette fartøj, er forældede.

[...]

91 [...] [d]e påtalte faktiske omstændigheder vedrørende fartøjerne Periloja og Sonia Rosal må antages at udgøre en vedvarende uregelmæssighed, som omhandlet i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, i forordning nr. 2988/95, der har fundet sted helt frem til den 20. maj 1996, hvilken dato, som anført i den tredje periodiske rapport vedrørende det blandede selskabs aktiviteter, svarer til udløbet af den treårsperiode, hvor selskabet skal drive virksomhed, og til den

dato, hvor uregelmæssigheden definitivt antog den i den anfægtede beslutning påtalte form, nemlig at de pågældende to fartøjer ikke har drevet fiskeri i angolansk farvand i 15 af de 36 måneder, der udgør den pågældende periode. I henhold til ovennævnte bestemmelse i forordning nr. 2988/95 må forældelsesfristen på fire år derfor antages at have løbet »fra den dag, da uregelmæssigheden er ophørt«, hvilket i den konkrete sag vil sige den 20. maj 1996.

92 I henhold til artikel 3, stk. 1, tredje afsnit, i forordning nr. 2988/95 afbrydes forældelsesfristen af enhver handling fra den kompetente myndigheds side, som den pågældende gøres bekendt med, og som vedrører undersøgelse eller retsforfølgning af uregelmæssigheden.

93 For så vidt angår den foreliggende sag bemærkes, at Kommissionen tilstillede sagsøgeren en skrivelse den 26. juli 1999, hvori den meddelte sagsøgeren, at den indledte en procedure for nedsættelse som følge af de uregelmæssigheder, der bl.a. vedrørte fartøjerne Periloja og Sonia Rosal. Det fremgår af artikel 44, stk. 1, i forordning nr. 4028/86 [...], at Kommissionen var den myndighed, der som omhandlet i den i den foregående præmis nævnte bestemmelse havde kompetence til at nedsætte den støtte, der var ydet i henhold til den pågældende forordning. Endvidere bemærkes, som sagsøgeren selv har anført [...], at skrivelsen af 26. juli 1999 må betragtes som omhandlende retsforfølgningen af de nævnte uregelmæssigheder. Skrivelsen må således antages at være en handling, der afbryder forældelsesfristen, som omhandlet i artikel 3, stk. 1, tredje afsnit, i forordning nr. 2988/95.

94 Selv om det på grundlag af en ordlydsfortolkning af artikel 3, stk. 1, første afsnit, i forordning nr. 2988/95 antages, at den i denne bestemmelse fastsatte forældelsesfrist på fire år — da der er tale om en vedvarende uregelmæssighed — løber fra den dag, hvor den pågældende uregelmæssighed er ophørt, uanset om den kompetente myndighed, som i den foreliggende sag, først måtte have fået kendskab til uregelmæssigheden senere, må det fastslås, at afsendelsen af

skrivelsen af 26. juli 1999, der skete inden udløbet af den frist på fire år, der begyndte at løbe den 20. maj 1996, afbrød den pågældende frist og bragte en ny frist til at løbe fra den 26. juli 1999. Heraf følger, at på det tidspunkt, hvor Kommissionen vedtog den anfægtede beslutning, var de faktiske omstændigheder, der udgør uregelmæssigheden vedrørende fartøjerne Periloja og Sonia Rosal, ikke forældede.

95 Anbringendet om forældelse må herefter forkastes.«

Parternes påstande og ophævelsesanbringendet

8 Appellanten har nedlagt følgende påstande:

— Appellen antages til realitetsbehandling.

— Den appellerede dom ophæves.

— Kommissionen tilpligtes at betale samtlige omkostninger såvel i sagen for Domstolen som i sagen for Retten.

9 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at appellen delvist åbenbart må afvises eller subsidiært må forkastes.

— I øvrigt forkastes appellen.

— Subsidiært: Det fastslås — såfremt appellantens appelpåstand tages til følge — at de anbringender, der fremgår af femte del i Kommissionens indlæg [artikel 3 i forordning nr. 2988/95 finder ikke anvendelse på uregelmæssighederne i sagen], tages til følge, og der gives ikke medhold i annullationssøgsmålet.

— Appellanten tilpligtes at betale sagens omkostninger ved begge instanser.

10 Til støtte for sin appel har appellanten fremsat et enkelt anbringende om urigtig fortolkning af begrebet »vedvarende uregelmæssigheder« i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, i forordning nr. 2988/95.

Om appellen

11 For Retten gjorde appellanten gældende, at den anfægtede beslutning skulle annulleres, idet de omstændigheder, der lå til grund for nedsættelsen af støtten, på tidspunktet for beslutningens vedtagelse var forældede.

12 I sit appelskrift har appellanten kritiseret Retten for i den appellerede doms præmis 81 og 91 at have forkastet dette anbringende, idet Retten fastslog, at den adfærd, som appellanten blev foreholdt at have udvist, måtte anses for en vedvarende uregelmæssighed som omhandlet i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, i forordning nr. 2988/95.

13 Dette anbringende omfatter to led, hvoraf det første angår forholdene for fartøjet Pondal, og det andet forholdene for fartøjerne Sonia Rosal og Periloja.

14 Det er hensigtsmæssigt først at vurdere det andet led.

Om anbringendets andet led: fartøjerne Sonia Rosal og Periloja

15 I forbindelse med anbringendets andet led har appellanten gjort gældende, at den uregelmæssighed, der bestod i, at fartøjerne Sonia Rosal og Periloja forlod Angola, ikke er vedvarende i den forstand, hvori udtrykket »vedvarende uregelmæssighed« er anvendt i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, i forordning nr. 2988/95, men derimod er enkeltstående begivenhed, og at det tidspunkt, der må lægges til grund vedrørende forældelsen, var februar 1995, som er det tidspunkt, hvor disse fartøjer forlod angolansk farvand.

16 Det bemærkes, at ifølge artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 2988/95 forudsætter en uregelmæssighed, at der foreligger tilsidesættelse af en fællesskabsbestemmelse, som kan tilskrives en økonomisk beslutningstagers »handling eller undladelse«.

17 Når den undladelse, der ligger til grund for tilsidesættelsen af den pågældende fællesskabsbestemmelse, vedbliver at bestå, er uregelmæssigheden »vedvarende« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, i forordning nr. 2988/95.

18 Det er således med rette, at Retten i den appellerede doms præmis 91 for det første fastslog, at de faktiske omstændigheder, der blev foreholdt appellanten vedrørende fartøjerne Periloja og Sonia Rosal, skulle anses for en vedvarende uregelmæssighed som omhandlet i nævnte bestemmelse, og for det andet, at forældelsesfristen på fire år måtte anses for at have løbet »fra den dag, da uregelmæssigheden er ophørt«, hvilket i det foreliggende tilfælde vil sige den 20. maj 1996.

19 Det bemærkes i denne forbindelse, at i del B i bilag I til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1956/91 af 21. juni 1991 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning nr. 4028/86 (EFT L 181, s. 1) gøres ansøgerne i forbindelse med ansøgning om finansiel fællesskabsstøtte opmærksom på, at et blandet selskab, for at kunne få tildelt en sådan støtte, i særdeleshed skal være bestemt til at udnytte fiskeressourcer i det berørte tredjelands farvande.

20 Det fremgår af den appellerede dom, at appellanten i overensstemmelse med kravet i beslutningen om tildeling af støtte, sammenholdt med den gældende forordning, havde forpligtet sig til at udnytte fiskeressourcer i angolanske farvande med fartøjerne Periloja og Sonia Rosal i tre år, dvs. indtil den 20. maj 1996.

21 Appellanten kan således ikke gøre gældende, at uregelmæssigheden kun opstod i februar 1995. Selv om uregelmæssigheden begyndte på dette tidspunkt, da de pågældende fartøjer forlod Angola, fortsatte den indtil udløbet af nævnte periode på tre år.

22 Det følger af ovenstående bemærkninger, at anbringendets andet led bør forkastes.

Om anbringendets første led: fartøjet Pondal

23 Appellanten har gjort to klagepunkter gældende i forbindelse med anbringendets første led.

24 Appellanten har for det første gjort gældende, at de oplysninger, der lå til grund for suspensionen af den finansielle støtte, blev opnået efter en ugyldig retsforfølgning, der blev iværksat mere end fire år efter at uregelmæssigheden indtrådte, dvs. forliset, og for det andet, at forældelsesfristen vedrørende meddelelse af urigtige oplysninger var udløbet.

Om det andet klagepunkt

25 Med sit andet klagepunkt, som behandles først, har appellanten gjort gældende, at meddelelsen af urigtige oplysninger skal anses for at være en enkelt tilsidesættelse, der blev begået på den dato, de blev meddelt. Fastsættelsen af den dag, der tjener som udgangspunkt for fristen (dies a quo), er således ikke den dag, hvor Kommissionen opdagede fejlen.

26 Sidstnævnte vurdering er korrekt. Den anfægtede beslutning blev vedtaget på grundlag af artikel 44, stk. 1, i forordning nr. 4028/86. Det følger således af den anfægtede beslutning, sammenholdt med skrivelsen af 26. juli 1999, som den

henviser til, at Kommissionen nedsatte den støtte, som oprindeligt var blevet tildelt appellantens projekt, med den begrundelse, at appellanten ikke havde iagttaget de betingelser, der fremgik af støttebeslutningen og den anvendelige fællesskabslovgivning, ved ikke i en periode på tre år at have udnyttet fiskeressourcerne i Angola. Det er kun subsidiært, at Kommissionen i nævnte beslutning fastslog, at den omstændighed, at appellanten i forbindelse med anmodningen om betaling af den første del af støtten, dvs. 10. maj 1993, ikke havde oplyst, at fartøjet Pondal var forlist den 13. januar 1993, udgjorde en alvorlig overtrædelse.

27 Ligesom det er tilfældet for fartøjerne Sonia Rosal og Periloja varede uregelmæssigheden vedrørende det tredje fartøj, der var del af projektet, indtil udløbet af perioden på tre år, dvs. indtil den 20. maj 1996, som er den dag, der tjener som udgangspunkt for fristen (dies a quo).

28 Det følger heraf, at Retten begik en retlig fejl, da den i den appellerede doms præmis 81 og 82 fastslog, at for så vidt angik fartøjet Pondal begyndte forældelsesfristen at løbe fra den 5. oktober 1999.

29 Det må imidlertid bemærkes, at hvis præmisserne i en dom afsagt af Retten indeholder en tilsidesættelse af fællesskabsretten, men konklusionen er berettiget af andre retlige grunde, må appellen forkastes (dom af 9.6.1992, sag C-30/91 P, Lestelle mod Kommissionen, Sml. I, s. 3755, præmis 28, af 13.7.2000, sag C-210/98 P, Salzgitter mod Kommissionen, Sml. I, s. 5843, præmis 58, og af 10.12.2002, sag C-312/00 P, Kommissionen mod Camar og Tico, Sml. I, s. 11355, præmis 57).

30 I denne forbindelse skal det fastslås, at Kommissionens skrivelse af 26. juli 1999 var et skridt med henblik på oplysning af sagen, hvilket appellanten også har medgivet i punkt 47 sit appelskrift. Skrivelsen vedrørte bl.a. forfølgelse af uregelmæssigheder og nedsættelse af støtten i forhold til de nærmere omstændigheder ved fartøjet Pondals forlis. Skrivelsen afbrød forældelsesfristen med den følge, at der ikke var indtrådt forældelse i forhold til retsforfølgningen.

31 Det kan ikke hævdes, således som appellanten har gjort det, at det er de urigtige oplysninger, der udgør uregelmæssigheden, og at den dag, der tjener som udgangspunkt for fristen, følgelig var den 20. maj 1994, som var den dato, appellanten oplyste de spanske myndigheder om fartøjet Pondals forlis. Som det fremgår af denne doms præmis 26, kan denne oplysning ikke anses for relevant i forhold til den uregelmæssighed, der begrundede den anfægtede beslutning.

32 Det kan heller ikke lægges til grund, at det er tilstrækkeligt, at de oplysninger, som modtageren giver, rent faktisk findes og kan kontrolleres. Selv hvis det i den foreliggende sag lægges til grund, at Kommissionen har tilsidesat sin pligt til omhyggelig forvaltning, følger det ikke heraf, at forældelsesfristen begyndte at løbe før den dag, hvor appellantens pligt til at udnytte fiskeressourcerne i Angola ophørte.

33 Det andet klagepunkt kan følgelig ikke tages til følge.

Om det første klagepunkt

34 Hvad angår det første klagepunkt er det tilstrækkeligt at fastslå, at det hviler på en urigtig forudsætning. Således som det nemlig er fastslået i denne doms præmis 26, er den relevante uregelmæssighed den omstændighed, at appellanten ikke udnyttede fiskeressourcerne i Angola i løbet af tre år med fartøjet Pondal eller et erstatningsfartøj, og består ikke i, at nævnte fartøj forliste inden projektets begyndelse.

35 Under disse omstændigheder er det ufornødent at tage stilling til Kommissionens formalitetsindsigelse vedrørende dette klagepunkt.

36 Følgelig bør anbringendets første led forkastes.

37 Det følger af ovenstående, at appellen bør forkastes.

Sagens omkostninger

38 Ifølge procesreglementets artikel 122, stk. 1, træffer Domstolen afgørelse om sagens omkostninger, såfremt appellanten ikke gives medhold. Endvidere bestemmes det i procesreglementets artikel 69, stk. 2, der i henhold til artikel 118 finder anvendelse i appelsager, at det pålægges den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at José Martí Peix SA tilpligtes at betale sagens omkostninger, og denne har tabt sagen, bør det pålægges José Martí Peix SA at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Anden Afdeling):

1) Appellen forkastes.

2) José Martí Peix SA betaler sagens omkostninger.

Underskrifter